

Vzkříšení

Káže se o Kristu, že vstal z mrtvých. Ale jak potom mohou říkat někteří z vás, že vzkříšení mrtvých není? Není-li však žádné vzkříšení mrtvých, nevstal ani Kristus! A jestliže Kristus nevstal, marně je naše kázání, marná je vaše víra. 1 Kor, 15,12-14

Resuscitaci známe. Ale se skutečným vzkříšením z mrtvých nemáme žádnou přímou zkušenost. Představy, oživení zakletých či zabitých princů z pohádek nám také nepomohou. A tak podobně jako v době apoštola Pavla je i dnes řada křesťanů spíše nakloněna mínění, že „vzkříšení z mrtvých není“. Jsou ochotni vidět ve zvěsti o Ježíšově vzkříšení jen jakýsi průmět lidského snu o nesmrtnosti nebo poetické vyjádření skutečnosti, že obsah Ježíšova kázání je stále živý a má procházet dějinami dál. Nemusíme se na ně hned zlobit. Spíš by bylo třeba jim (nebo nám samotným!) pomoci k lepšímu poznání toho, co je vlastně život a kým je člověk. Ačkoliv se zdá, že moderní člověk vidí sebe sama velmi vysoko, jako suverénního a nikomu nepodléhajícího pána, je tomu ve skutečnosti mnohdy naopak. Člověk je znovu a znovu představován tak trochu jako „lepší opice“. Je zdůrazňována jen jeho příslušnost k živočišné říši a mnohé další je zamlčovány. K pochopení zvěsti o vzkříšení je snad ze všeho nejvíc třeba pochopit, že člověk, který toho má po fyziologické stránce tolik společného se zvířaty, je jedinečný svou schopností tvořit vztahy. Vztahy mezi lidmi a zejména pak vztah k Bohu. Prototypem našeho vztahu k Bohu je vztah Ježíše k jeho Otci. Z tohoto vztahu se zrodilo Ježíšovo vzkříšení – vztah nesený tak silnou láskou totiž nemůže zničit ani smrt. A kdyby smrt vztah Ježíše k Otci zničila, potom by byla jeho cesta na kříž zbytečným a prázdným gestem. Kdybychom jen věřili v toho, který jako nevinný zemřel, a dále se nic nestalo, byli bychom opravdu pošetilí. A kdybychom věřili, že se pouhým opakováním Ježíšových životních zásad vyřeší otázky hříšnosti a smrtelnosti lidí, tedy i záležitost naší vlastní hříšnosti a smrtelnosti, byla by to snad pošetilstvo ještě větší.

Apoštol Pavel s Alešem Opatrným

Vzkříšený Pane Ježíši Kriste, daruj mi dnes podíl na svém vzkříšení. Vezmi mě za ruku a vyved' mě z hrobu mého strachu a mé rezignace, z hrobu mé temnoty a mého zoufalství. Uvolni pouta, která mě držela v zajetí. Pošli mi svého anděla, aby odvalil kámen, který mě blokuje a který mě chce držet v hrobě. Vyved' mě ven do velikosti a svobody svého vzkříšení. Provázej mě při překračování z tohoto světa do toho tvého. Dej, ať již nyní znovu a znovu překračuji do tvého světa vzkříšení, aby tento svět se svými zákony a nároky neměl nade mnou žádnou moc. Naplň mě svým Duchem, abych se stejně jako tví učedníci stal hodnověrným svědkem tvého vzkříšení v tomto světě, aby i skrze mě mohli být druzí lidé povzbuzeni a napřímeni a povstali s tebou k pravému životu, k životu lásky a svobody. Naplň mě dnes na Velikonoce více svou láskou, která je silnější než smrt, silnější než konflikt, který mě ochromuje, silnější než ztuhnutí, které v sobě cítím, silnější než absence vztahů, pod kterou trpím. Dej, ať na Velikonoce povstanu plný důvěry k životu, který jsi mi zde určil, k věčnému životu, který nemůže být zničen ani smrtí, neboť má již nyní podíl na tvém vzkříšení. Amen.

Anselm Grün – Sedm kroků do života – prožít Velikonoce

Prameny, odkazy

Silvano Fausti – Nad evangeliem podle Lukáše; Paul-Gerhard Müller – Evangelium sv. Lukáše – Malý stuttgartský komentář; Giorgio Zevini, Pier Giordano Cabra – Lectio divina

Vydává Pastorační středisko brněnské diecéze
jako součást diecézního biblického programu Vezmi a čti.
Ke stažení na www.vezmiacti.cz.

Boží hod velikonoční – cyklus C

27. března 2016

¹Prvního dne v týdnu přišla Marie Magdalská časně ráno ještě za tmy ke hrobu a viděla, že je kámen od hrobu odstraněn. ²Běžela proto k Šimonu Petrovi a k tomu druhému učedníkovi, kterého Ježíš miloval, a řekla jim: „Vzali Pána z hrobu a nevíme, kam ho položili.“ ³Petr a ten druhý učedník tedy vyšli a zamířili ke hrobu. ⁴Oba běželi zároveň, ale ten druhý učedník byl rychlejší než Petr a doběhl k hrobu první. ⁵Naklonil se dovnitř a viděl, že tam leží pruhy plátna, ale dovnitř nevesel. ⁶Pak za ním přišel i Šimon Petr, vešel do hrobky a viděl, že tam leží pruhy plátna. ⁷Rouška však, která byla na Ježíšově hlavě, neležela u těch pruhů plátna, ale složená zvlášť na jiném místě. ⁸Potom vstoupil i ten druhý učedník, který přišel ke hrobu první, viděl a uvěřil. ⁹Ještě totiž nerozuměli Písmu, že Ježíš musí vstát z mrtvých.

Jan 20,1-9

Úvod k meditaci

Apoštolové znali Ježíše už dlouho a dosvědčovali, že je *mesiáš*. Ale ve skutečnosti vlastně uvěřili až nyní: ujišťují se na vlastní oči, že i když Ježíš zemřel, je najednou mezi nimi, žije, má vládu nad smrtí i životem. Není pro nás lepší zpráva než právě tato. Vstal z mrtvých! Nechme se vzkříšeným Ježíšem vytáhnout z temnot skleslosti, stísněnosti, nedůvěry a obav. Máme před sebou celých padesát dní, kdy si můžeme troufnout vstoupit do školy důvěry v Boha i lidi.

Výklad biblického textu

Kontext: Dříve než se učedníci setkají se vzkříšeným Pánem, jsou konfrontováni se skutečností prázdného hrobu. Zjišťují, že Ježíšovo tělo je pryč. Evangelista Jan velmi vyzdvihuje tento prvek. Ve 20. a 21. kapitole nás postupně uvádí do dialektiky pojmů vidět a věřit. Zdůrazňuje schopnost vidět *duchovním zrakem*, která se týká čtenářů Janova evangelia a všech, *kdo uvěřili, i když neviděli* (Jan 20, 29).

1 Prvního dne v týdnu: Vyprávění o vzkříšení začíná dvěma chronologickými údaji: *první den v týdnu a časně ráno ještě za tmy*. Začátek nového týdne se stává počátkem nového stvoření, pravým *dnem Páně*.

přišla Marie Magdalská časně ráno ještě za tmy ke hrobu: U všech čtyř evangelistů se ve vyprávění o nalezení prázdného hrobu setkáme s jednou ženou: s Marií Magdalskou. Zatímco u synoptiků je jmenována spolu s ostatními ženami, Janovo evangelium podává zprávu, že Marie Magdalská šla k hrobce sama. Jako první objevuje prázdný hrob, dostává se jí prvního zjevení Vzkříšeného a je první zvěstovatelkou poselství o zmrtvýchvstání. Pozdější církevní tradice jí proto právem dala čestný titul *apoštolka apoštolů*. Takto ji nazývá například svatý Augustin.

1. čtení:

Sk 10,34a,37-43

2. čtení:

Kol 3,1-4

Evangelium:

Jan 20,1-9

Srovnaní:

Mt 28,1-2;

Mk 16,1-4;

Lk 24,1-3;

Jan 13,23-24;

21,7,20;

Jan 21,7;

Lk 24,26-27

7 neležela u těch pruhů plátna, ale složená zvlášť na jiném místě: Přesný popis stavu a polohy Iněných pláten a roušky odpovídá evangelistovu apologetickému záměru vyvrátit tvrzení o krádeži těla. Zloději by se asi těžko obtěžovali, aby šátky řádně svinuli. Tyto významné postřehy, uváděné evangelistou, poukazují také na zásadní rozdíly mezi událostí Ježíšova vzkříšení a tím, co se dělo při vzkříšení Lazara (viz Jan 11, 44). V Janově evangeliu pozoruje Petr všechny detaily prázdného hrobu, v němž vládne atmosféra ztišení.

K tématu

Toto je vrchol evangelia, povýtce dobrá zvěst: Ježíš, ukřižovaný, byl vzkříšen! Tato událost je základem naší víry a naší naděje: kdyby Kristus nevstal z mrtvých, křesťanství by bylo bezcenné; veškeré poslání církve by postrádalo svůj podnět, protože odtud vyšlo a stále vychází. Poselství, které křesťané nesou světu, říká: Ježíš je vtělená Láska a zemřel na kříži pro naše hříchy, ale Bůh Otec Jej vzkřísil a učinil Pánem života a smrti. V Ježíši Láska zvítězila nad nenávistí, milosrdenství nad hříchem, dobro nad zlem, pravda nad lží, život nad smrtí. Proto říkáme všem: „Pojďte a podívejte se!“ V každé lidské situaci poznamenané křehkostí, hříchem a smrtí je dobrá zvěst nejenom slovem, ale svědectvím nezištné a věrné lásky. Je vyjitím ze sebe vstříc druhému, je to přebývání nablízku tomu, kdo je zdrčen životem, sdílení spolu s tím, kdo se ocitl v nouzi, je to zůstávání po boku toho, kdo je nemocen, starý nebo odstraněný... „Pojďte a podívejte se!“: Láska je silnější, Láska dává život, Láska umožňuje, aby na poušti rozkvetla naděje.

S touto radostnou jistotou v srdci se nyní obracíme k Tobě, Vzkříšený Pane!

Pomoz nám hledat Tě, abychom Tě všichni mohli potkat, vědět, že máme Otce, a necítit

se jako sirotci; kéž Tě můžeme mít rádi a klanět se Ti.

Pomoz nám odstranit metlu hladu, ztíženého konflikty a nezměrným plýtváním, jehož jsme spoluviníky.

Uchopni nás chránit bezbranné, zvláště děti, ženy a staré lidi, jež jsou někdy vykořisťováni a opouštěni.

Umožni nám pečovat o bratry stížené epidemií eboly v Guineji Konakry, Sierra Leone a Libérii i o ty, kteří strádají mnoha jinými nemocemi, jež se šíří také netečností a extrémní chudobou.

Utěš ty, kteří dnes nemohou slavít Velikonoce spolu se svými drahými, protože byli neprávem vytrženi ze svých citových vazeb, jako četní lidé, kněží i laici, kteří byli uneseni v různých částech světa.

Povzbud' ty, kteří opustili svoji vlast, aby šli na místa, kde se mohou nadít lepší budoucnosti, žít svůj život důstojně a také vyznávat svobodně svoji víru.

Prosíme Tě, oslavený Ježíši, učin' přítrž každé válce i každé velké či malé, staré či nové nevráživosti! (...)

Prosíme Tě, Pane, za všechny národy země: Ty, který jsi přemohl smrt, daruj nám Svůj život, daruj nám Svůj pokoj!

Velikonoční poselství papeže Františka 20. 4. 2014

Zůstaň s námi, Pane! (srov. Lk 24,29). Těmito slovy učedníci jdoucí do Emauz vyhledali tajemného Poutníka, aby s nimi zůstal, zatímco se chýlil ke konci první den po sobotě, v němž se událo cosi neuvěřitelného. Podle příslibení, Kristus vstal z mrtvých; oni to však ještě nevěděli. Nicméně slova Poutníka během cesty krok za krokem rozehřívala jejich srdce. Kvůli tomu ho vyhledali: „Zůstaň s námi!“ Když pak při večeři seděli u stolu, poznali ho při lámání chleba. Ale On ihned zmizel. Před nimi zůstal rozlámaný chléb, a v jejich srdci sladkost Jeho slov.

Milovaní bratři a sestry, Slovo a Chléb eucharistie, tajemství a dar velikonoce, zůstávají po staletí jako věčná památka Kristova utrpení, smrti a vzkříšení!

Také my dnes, na svátky Zmrtvýchvstání, opakujeme se všemi křesťany světa: Ježíši, ukřižovaný a zmrtvýchvstalý, zůstaň s námi! Zůstaň s námi, věrný příteli a bezpečná opora lidstva, putujícího po cestách doby! Ty, živé Slovo Otce, vlej důvěru a naději všem, kteří hledají pravý smysl své existence. Ty, Chlebe věčného života, nasycuj člověka hladovějícího po pravdě, svobodě, spravedlnosti a míru. Zůstaň s námi, živé Slovo Otce, a uč nás slovům i gestům pokoje: mír pro zem posvěcenou tvou krví a prosáklou krví tolika nevinných obětí, mír pro celé lidstvo, jemuž stále hrozí nebezpečí bratrovražedných válek. Zůstaň s námi, Chlebe věčného života, rozlámaného a rozdaného spolustolujícím, dej i nám sílu velkodušné solidarity k zástupům lidí, které ještě dnes trpí a umírají nouzí a hladem, které jsou decimovány smrtelnými epidemiemi nebo vysílené nesmírnými přírodními katastrofami. Kéž i ony jsou díky síle tvého Zmrtvýchvstání, účastny nového života.

Také my, mužové a ženy třetího tisíciletí, potřebujeme Tebe, vzkříšený Pane! Zůstaň s námi nyní a až do konce časů. Dej, aby hmotný pokrok národů nezatemnil duchovní hodnoty, jež jsou duší jejich civilizace. Posiluj nás, prosíme Tě, na našem putování. V Tebe věříme, v Tebe doufáme, protože jen Ty máš slova věčného života (srov. Jan 5,68).

Svatý Jan Pavel II. 27. 3. 2005 na slavnost Zmrtvýchvstání Páně

Naše těžkosti i dobré skutky

Jsme často zděšení, dostaví-li se radost ze Zmrtvýchvstalého, nebo plní strachu v domnění, že vidíme nějaký příznak. Nebo se domníváme, že Ježíš je jakýsi způsob jednání, a říkáme si: „Když jsme křesťané, musíme jednat tak a tak.“ Kde je však Ježíš? „Ten je v nebi.“ Mluvíš s Ježíšem? Říkáš mu: „Věřím, že žiješ, že jsi vstal z mrtvých, že jsi mi nablízku a neopouštíš mě?“ Takový musí být křesťanský život: rozmlouvat s Ježíšem. Taková je totiž pravda: Ježíš je stále s námi, je stále s našimi problémy, s našimi těžkostmi i s našimi dobrými skutky.

Pokorně sebezpoznaní nás osvobodí od naší náruživosti ostatní odsuzovat. Bez sebezpoznaní promítáme své chyby na druhé a odsuzujeme je, namísto toho, abychom sami sebe svěřili Božímu milosrdenství.

365 dní s papežem Františkem – Promluvy od svatě Marty

Pod křížem vydržel jen jeden

I přes dlouhodobou blízkost Pána Ježíše se jeden z dvanácti apoštolů stává zrádce. Dalších devět není schopno s ním vytrvat ve chvíli ponížení a utrpení – a rozprchnou se. Jeden ze dvou, kteří neutekli, kapituluje před služkou navzdory deklarované lásce, věrnosti a odhodlání neopustit ho. Jen jeden vydržel pod křížem až do konce.

I přes dlouhodobou blízkost Pána Ježíše v našem životě si nedělejme iluze o tom, co bychom v této situaci udělali my sami.

Vzkříšený Ježíš však právě z těchto lidí zázračně vytvořil nové společenství a obdaroval je Duchem svatým. A já čekám spolu s vámi při prožívání a zpřítomňování těchto chvil na stejný zázrak.

Viny, zklamání, bezmoc, zkoušky a jakákoliv noc se mohou stát prostorem, ve kterém zazáří díky Vzkříšenému Kristu světlo. V tomto světle zahlédneme nejen nesmírnou lásku boha Otce a jeho Syna, ale pocítíme i moc Ducha svatého, který z nás tvoří „svědky“.

Vojtěch Cikrle – Vy jste sůl země a světlo světa